

ling en anden Interesse end muligvis de andre Landbrugere. Vi ved, at det er dem, der er kommet sidst derind, der kommer sidst i Arbejde og først kommer ud af Arbejde igen. Spørgsmaalet lyder da: Hvad skal der gøres ved dem? Er det Mening, at vi skal have en lille eller stor Koloni af dem over paa Madagaskar? Det omtalte den højtærede Minister ikke, og det var det svage Punkt i hele hans Tale, thi man kommer ikke udenom det Spørgsmaal, at disse Mennesker skal vi skaffe Føde, Klæder og Husly til. Spørgsmaalet bliver, om vi skal gøre det gennem Arbejdsløshedsunderstøttelse og Hjelpekassehjælp eller ved at hjælpe dansk Erhvervsliv i Gang eller paa den Maade, at vi faar en Masseudvandring i Gang. Der mener jeg, og jeg tror, at den største Del af de danske Landbrugere ogsaa mener det, at vi ikke skal begynde paa denne Masseeksport af dansk Arbejdskraft, før vi har undersøgt alle Muligheder herhjemme og prøvet, om vi ikke herhjemme kunde skaffe Arbejde til disse Mennesker. Jeg tror, at der, naar Tiderne afklares, vil være Haab om, at den danske Industri ogsaa skal kunne hævde sig i Konkurrencen. Jeg tror nemlig, at dansk Industri har et ypperligt Raamateriale. Jeg taler ikke her om Kul eller Jern og den Slags, det er dog alligevel i Grunden Biting ved Industrien, det væsentligste Raamateriale, Industrien har, er de danske Arbejdere, og jeg mener trods alt, at man har et ypperligt Materiale dér. Vi har en ædruelig og dygtig Arbejderstand i Danmark. Hvis man gaar den Vej at føre en Del af dette Materiale ud, vil man, naar Krisen en Gang glider over og vi kommer til normale Tilstande, mulig komme til at staa og mangle det Raamateriale, der er nødvendigt for, at Industrien kan opfylde sin Mission. Det er netop det svage Punkt i hele den højtærede Ministers Indlæg, at han fuldstændig glemmer dette. Læser man hans Tale igennem, skulde man tro, at der ikke var noget at sige om den Ting. Ja, den højtærede Minister sagde i Slutningen af sin Tale, at der var Arbejdsløshed, og det vilde han forbigaa, thi denne Arbejdsløshed var et ægte Barn af Socialdemokratiet. Ogsaa denne Udtalelse vidner om en kolossal Mangel paa Overblik og Forstaaelse af hele det sociale Forhold. Arbejdsløsheden er jo ikke en Følge af Socialdemokratiets Virksomhed, den er en Følge af den Krisetilstand, vi er inde i, og den er fremkommet, fordi vi her i Landet har et Jordmonopol, der hindrer de unges Adgang til Jorden. I det Øjeblik der kommer en Krisetilstand

for vor Industri, skal Industriens Reservearmé nødvendigvis blive for stor, fordi den hvert Aar øges ude fra Landet. Jeg nævnte netop forleden i min Tale Tal, der tydelig viste, hvorledes denne Strøm fra Land til By foregaar. Derfor maa den højtærede Minister, hvis han vil tages alvorligt, og hvis den stærke Tale, han holdt den 8. November, i Virkeligheden skal have nogen Bund, nu komme og sige, hvad man skal gøre for at imødegaa denne Krise. Jeg tænker her ikke særlig paa Industriens Stilling, men paa de mange Tusinder, der allerede gaar arbejdsledige, og de mange, der kommer til at gaa arbejdsledige i Fremtiden. Herpaa har den højtærede Minister endnu ikke givet noget Svar, jeg haaber, det kommer, naar han nu kommer op igen.

- Maa jeg sige til Slut, at den højtærede Minister minder i nogen Grad om en stærk Dreng. Der kan i de bedste Familier være et af Børnene, der er ualmindelig stærk, og som Følge deraf bliver han ogsaa den ledende, naar Børnene leger, men der kan være noget ret uheldigt i et saadant Forhold, fordi den stærke Dreng som Regel vil tage Legetøjet fra de andre, og hver Gang han faar fat i noget Legetøj, gaar det i Stykker mellem Hænderne paa ham. Det forekommer mig, den højtærede Minister ligner saadan en stærk Dreng. Han kom ind i Ministeriet ved Tidernes Ugunst, han er blevet den stærke Mand indenfor Ministeriet og har faaet forskellige Ting mellem Hænderne, men alt, hvad han har faaet fat i, er brudt sammen for ham, han har været alt for stærk. Jeg vil minde om, hvorledes Kornloven brød sammen, skønt dette Resultat, Kornloven, maaske er en af Aarsagerne til, at det ærede Ministerium i Øjeblikket sidder paa disse Bænke. Kornlovene var nemlig et af de væsentligste Agitationsnumre, man brugte. Jordlovene er i de sidste Aar blevet brugt som Agitationsnummer fra Venstres Side. Man har talt om, hvorledes vi, medens Krigen varede, ikke vilde gøre noget i den Retning, men nu kom der andre Mænd, stærke Mænd, til, de vilde gøre noget. Saa fik vi Jordlovene. Hvor er hele denne Virksomhed ogsaa brudt sammen! Hvad er det, som sker i Øjeblikket? Den ene efter den anden af dem, som har faaet Laan efter den første Lov, af dem, som sidder med de smaa Bidrag, faar deres Brug sat til Tvangsauktion. Det drejer sig ikke om enkelte, men om mange. Og efterhaanden som vi kommer frem, kan vi forudse, at langt de fleste af dem, som er kommet ind under den Lov, Loven af 6. Maj 1921, ikke vil være i Stand til at blive.